

Annie Lööf: Tal på Järvaveckan 2018

Talare

Annie Lööf
Partiledare

Datum

11 juni 2018

Omständigheter

Centerpartiets partiledare Annie Lööfs tal på Järvaveckan 2018.

För ett år sedan, på Järvaveckan, kom en ung kille fram till mig. I sin hand höll han ett gosedjur. Det var en nallebjörn med en studentmössa på huvudet. Björnen satt fast i ett färgglatt band. Det var en sån där present många får när man äntligen tar studenten. Han sträckte sig upp för att hänga gosedjuret runt min hals. Tittade på mig med hoppfulla ögon, men också med en uppmanande blick. Han sa: ”Det här är för att påminna dig om att se till att alla som bor här ute någon gång ska få en sån här hängd runt sin hals”. Viktiga ord. Ord som stannat kvar. Han pekade på en av de viktigaste framtidsfrågorna. Ett Sverige som inte är delat. Där alla får en verklig chans. Till en bra utbildning. Till ett första jobb. Till att stå på egna ben, försörja sig själv och bidra till samhället. Att det måste vara lika självklart oavsett var man bor. Här. I storstan. Eller på landsbygden. *Mina vänner, jag kommer ta med mig hans ord in i valrörelsen. Att alla människor ska ha samma förutsättningar att lyckas. Det är nämligen helt nödvändigt för att Sverige ska hålla ihop. ***För killen som kom fram till mig var inte orden om ett delat Sverige något abstrakt och långt borta. Han såg konsekvenserna av det varje dag. Att alltför många unga, speciellt i förorten och i våra utsatta områden, saknar förebilder som pluggar hårt och studerar vidare. Ofta saknar föräldrar som har ett jobb att gå till. Och framför allt, saknar tron på att en ljus framtid är deras. När varken skolan eller arbetsmarknaden känns som en plats där man hör hemma. Då är det lätt att förstå att känslan av hopplöshet biter sig fast. Att viljan att bry sig minskar. Att risken att hitta förebilder på fel ställen ökar. Att segregationen och utanförskapet växer. Trots att allt fler i Sverige har ett jobb att gå till på morgonen. Ett eget hem att komma till på kvällen. Roliga semesterplaner och vänner som bryr sig. Trots att det går bra för väldigt många i Sverige idag. Så är skillnaderna i arbetslöshet mellan inrikes och utrikes födda fortfarande bland de högsta i EU. Trots att vi befinner oss i en högkonjunktur. Trots att svensk ekonomi går bra. När utanförskapet växer hos människor som är utrikes födda, då delas

Sverige. Därför är integrationen en av vår tids stora ödesfrågor. Lyckas vi inte med den kommer Sverige fortsätta glida isär. Parallella skuggsamhällen fortsätta växa fram. En bidragsberoende underklass permanentas. Ska vi lyckas bryta utanförskap och segregation måste fler människor ha ett jobb att gå till. Inte bara för att det ger pengar in på kontot varje månad. En möjlighet att försörja familjen. Ett jobb är viktigt för att det ger en känsla av gemenskap. Kollegor som hälsar på en på morgonen. Kunder att prata med. En chans att träna svenska för den som behöver det. Ett jobb är vägen från utanförskap till att få känna sig behövd. Vägen från bidragsberoende till att få vara med och bidra. *I höst är det val. Jag kommer inte stå bredvid och se på när Sverige delas. Det dags för en ny regering. En regering som tar tag i problemen. Som ser till att Sverige håller ihop. Som ser till att jobben blir fler, att integrationen fungerar och framtidstron kan återvända. Mina vänner, Mindre än så är inte uppgiften. Alla jobb behövs och fler måste få chansen att jobba. Det är den finaste biljetten in i samhället. ***Verkligheten är sällan svart eller vit. Det finns nyanser. Svar som skiljer sig åt beroende på vem man frågar. Många skulle säga att områdena här omkring oss är otrygga. Men här finns också människors vardag. Här skapas nya minnen varje dag. Några mörka, men de flesta ljusa. Människor går till jobbet. Gör ovärderliga insatser för samhället. I vården, i skolan. Här finns frivilliga krafter och eldsjälar. Ett starkt civilsamhälle. Mammor som nattvandrar. Idrottsklubbar som ordnar fotbollscuper. Lärhjälper. För att fler barn ska klara grundskolan. Klara gymnasiet. Här finns en stolthet som går att ta på. Men här finns också kriminalitet och brottslighet som skapar otrygghet. Rapporter kommer om attacker på blåljuspersonal. Ageranden som aldrig kan försvaras. Gängkriminalitet. Droger och förstörelse. Företagare som beskriver sin frustration över att hela tiden få sin butik vandaliserad. Oron över att bli rånad som gör att de hela tiden tittar sig över axeln. Detta är allvarliga problem som vi inte ska och inte får blunda för. Förändringar behövs. Det är uppenbart. De behövs framförallt för att alla människor som bor här ska kunna känna sig trygga. För att än fler ska känna stolthet. Att se problemen och göra vad man kan för att lösa dem, det är helt självklart. Fler poliser. Strängare straff. Skolor som rustar barnen. Fler jobb. Att bekämpa både brottsligheten och dess orsaker. Det är något vi bara måste göra. Mina vänner, Det behövs för att skapa framtidstro. Det behövs för att Sverige ska hålla samman. ***Den finaste biljetten in i samhället är ett jobb. Runt om i landet finns småföretagare som skapar jobben. Både för sig själva och för andra. Där finns många människor, såväl unga som gamla, som kan bli nya entreprenörer. Om bara förutsättningarna är rätt. Företagarna är viktiga för svensk ekonomi, för jobben, välfärden men också

för integrationen. Eftersom de gör att fler kan få ett jobb och en egen försörjning. Deras roll kan därför inte underskattas. I såväl Rinkeby som Husby, har jag mött många engagerade och drivna företagare. Butiksägare. Handlare. Samhällsbyggare. Företagare som skapat en väg in på arbetsmarknaden för dem som står utanför. Bidragit till att unga fått viktiga rader i sitt CV. Sett till att de haft något att göra på sommarloven. Det är de små och medelstora företagen som är motorn i svensk ekonomi. Krångel och byråkrati ska därför inte hindra dem från att anställa och växa. Företagsklimatet måste vara i världsklass så att småföretagen kan bidra med ännu fler jobb. Det är nödvändigt för att vi ska klara integrationen. Ska fler nyanlända få jobb så måste vi också göra det enklare och billigare att anställa. Det måste finnas jobb där man kan börja på en lite lägre ingångslön, för att kunna lära på jobbet. Få chansen att visa vad man går för. Få växa och utvecklas tillsammans med andra. Det är alltid bättre att få ett första jobb och en egen lön, än att vara beroende av bidrag. Vi kan inte ha en arbetsmarknad som stänger människor ute. Där stelbenta regler hindrar personer som vill arbeta från att anställas. Där höga kostnader hindrar företagare från att växa. *Mina vänner, Vi måste riva muren runt arbetsmarknaden. Se till att människor som idag är arbetslösa kan få jobb. Se till att företagen har de bästa möjliga förutsättningarna. Det är bara så vi kan klara jobben. Så vi kan klara integrationen. Det är så vi kan ta Sverige framåt. ***Det går bra för Sverige. Det är något jag gärna skriver under på. Men lika självklart som jag gör det. Lika uppenbart är det för mig att det inte går bra för alla. Det är ett ansvar som vilar tungt på regeringens axlar. Det får nämligen konsekvenser. För sammanhållningen. För integrationen. Men också för jämställdheten. Kvinnor som är födda i ett annat land än Sverige har det särskilt svårt att få jobb. Det räcker inte med att en person i hushållet kommer in i samhället för att integrationen ska fungera. Eller för att samhället ska bli mer jämställt. Kvinnor och män måste få ha samma förutsättningar att lära sig språket, utbilda sig eller börja jobba. Men i landets utsatta områden har mindre än hälften av alla kvinnor ett jobb idag. Det tar upp till sex år längre tid för utrikes födda kvinnor att få jobb jämfört med männen. I Rinkeby tjänar hälften av kvinnorna mindre på ett helt år än vad medelsvensson tjänar på bara en månad. Detta handlar om jämställdhet. Eller snarare om hur kvinnor förnekas det idag. På grund av strukturer, värderingar och förutfattade meningar. Det gör mig så innerligt förbannad att människors förutsättningar i livet så uppenbart påverkas av vilket kön man har. Att den kapacitet och kunskap som kvinnor har hela tiden tycks vara mindre värd. Att kvinnor som kommit nya till Sverige välkomnas till arbetslöshet och passivitet istället för till jobb och aktivitet. Så kan vi inte ha

det. Vi vill se mer jämställdhet i integrationen. Idag presenterar Centerpartiet därför nya förslag för att Sverige ska bli ett mer jämställt land för alla som bor här. Oavsett var man är född. För det första måste förändringar ske i försörjningsstödet. Många kommuner vittnar om att pengarna månad efter månad betalas ut till mannen i familjen. Att samhället på så sätt per automatik ger mannen kontroll över hushållets ekonomi. Fundera ett tag på vad det innebär. Vilka signaler det skickar. Självklart ska varken kvinnor eller män fastna i försörjningsstöd utan istället gå vidare till ett första jobb. Så snabbt som möjligt. Men vårt system, som ska stötta människor när de är som allra mest utsatta. Skyddsnetet som ska ge hela familjen tillräckligt med pengar för att klara månaden. Det ska inte samtidigt ge männen den ekonomiska makten. För makt åt den ena, betyder beroende för den andra. Det betyder att vi automatiskt ser till att kvinnor hamnar i underläge. I Tingsryd i Småland såg man problemet med detta. I Växjö likaså. På båda platserna har kommunen bestämt sig för att dela upp utbetalningen av försörjningsstödet. På samma sätt som barnbidraget fungerar. Centerpartiet tycker detta är något som alla kommuner borde göra. Genom att ge båda parter tillgång till pengarna får kvinnorna lika stor frihet som männen. Utsatta kvinnor skulle inte längre vara beroende av männens välvilja. *Ett stöd som ska försörja båda parter, ska också ge båda två en självklar tillgång till sin del av pengarna. Därför behöver Sveriges kommuner betala ut försörjningsstödet lika till familjens båda vuxna. Det är en förändring vi måste göra. ***För en tid sedan läste jag om Almaz från Eritrea. Hon berättade att hon sover till klockan ett på dagarna. Hon gör det eftersom det är billigare att sova än att vara vaken. Att hitta på saker kostar ofta pengar. Pengar som Almaz inte har. Många av hennes grannar är i en liknande situation. De är hemmafruar. Ansvarar själva för hushållet. Deras uppgift är att föda och ta hand om barnen. De syns sällan ute en längre stund på gator och caféer. Många har varit arbetslösa så länge att de gett upp tanken på att någonsin få ett jobb. Dessa kvinnor är fastlåsta i passivitet och maktlöshet. De har ingen inkomst. De lever isolerade från samhället. Men många har en stark önskan om att komma in. Vi måste ge dem den chansen. Jämställdhet är inte något som är till för några få utvalda. Det är något som ska gälla alla. Oavsett vilket land man kommer ifrån. Försörjningsstödet måste därför också förändras för att tydligare vara bryggan mellan arbetslöshet och anställning. Som försörjningsstödet ser ut idag, uppmuntrar det inte kvinnor som Almaz att börja jobba. Det uppmuntrar inte människor att göra vad de kan för att bli anställda. Lära sig svenska. Arbetsträna. Praktisera. Stödet kan betalas ut till familjen ändå. Och dessutom lönar det sig inte alltid att lämna bidragssystemet för att istället få lön. När ett system inte

fungerar måste vi politiker ta ansvar för att förändra det. Så att det alltid lönar sig att delta i svensklektionerna. Eller att ta den där praktikplatsen. Därför föreslår Centerpartiet även ett krav på att delta i aktiviteter som ökar chanserna att få ett jobb. Det ska vara en förutsättning för att försörjningsstödet ska betalas ut. På så sätt skapas större drivkrafter att jobba eller utbilda sig. På så sätt kommer fler människor få ett jobb och en gemenskap. *Mina vänner, Vi ska aldrig låsa in människor i bidragsberoende och utanförskap. Ett jobb ger människor makt över sitt eget liv. Och ska integrationen förbättras måste också kvinnor få börja jobba. För jämställdhet är inte bara ett fint ord på ett papper. Jämställdhet är en förutsättning för ett samhälle som håller ihop. ***Kampen för ett jämställt samhälle pågår varje dag. Det handlar om friheten i att få ett jobb och en egen försörjning. Det handlar också om rätten till frihet från våld. Att inte bli kontrollerad av männen i sin omgivning. Hederskulturen. Kontrollen och förtrycket. Att kvinnor och flickor begränsas av männen. Det är ett av de värsta exemplen på att jämställdheten inte omfattar alla. I hederskulturen är flickor och kvinnor inte sina egna. Där tillhör deras liv och deras kroppar någon annan. Där liknar livet mest ett fängelse. Skräcken över att få utstå hot och kränkningar. Bli utfrysad. Kanske till och med bli slagen. Mördad av den närmaste familjen. Vi kan aldrig tillåta att varken kvinnor eller män förtrycks i hederns namn. Därför måste straffen skärpas. I vårt Sverige får man se ut som man vill. Umgås med vem man vill. Älska vem man vill. Vara som man vill. *Mina vänner, Jag kommer aldrig sluta kämpa. Aldrig sluta driva på för verklig förändring. Hedersförtrycket måste bort. Det finns ingen plats för det i vårt samhälle. ***Vår dotter är snart tre år. Alla åldrar har sin charm. Och sina utmaningar. Det kan nog de flesta föräldrar skriva under på. Viljan att testa nya saker. Lära sig nya saker. Kunna själv. Lyckas och misslyckas. Varje dag gör förskolepersonal i hela Sverige fantastiska insatser. Jag är så tacksam över den trygghet pedagogerna skapar för vår dotter. Över deras slit och hur de alltid lyckas ha ett knä över. En tröstande famn när det behövs. Ett leende som möter henne på morgonen. Förskolan är en viktig plats. Där utvecklas språket. Den sociala förmågan. Där får barnen med sig många viktiga verktyg och grundläggande värderingar. Inte minst för barn vars föräldrar nyss kommit till Sverige har det visat sig att förskolan är en viktig plats. Trots det är andelen barn som går på förskola lägre bland dessa grupper. Vi vill ge nyanlända föräldrar möjligheten att låta sina barn gå på förskola. Med jämställd pedagogik, där barnen får lära sig om jämställdhet och ömsesidig respekt, i samspel med andra barn. Där de får en chans att lära sig svenska. Men att barnen går på förskola öppnar upp fler möjligheter. Möjligheter för mammorna som idag är hemma att kunna studera eller jobba. Det gynnar såväl

integrationen som jämställdheten. Centerpartiet förslår därför integrationsförskolor där barnet är på den ordinarie förskolan medan föräldern är på SFI-utbildning i anslutning till förskolan. Syftet är att sänka tröskeln för föräldrar, främst kvinnor, att under och efter föräldraledigheten komma tillbaka till förskolans miljöer med barnen, och själv fortsätta lära sig svenska. *Det är genom att vara konstruktiva. Hitta nya lösningar och se framåt som vi kan åstadkomma resultat. Därför har jag presenterat konkreta förslag. För ett mer inkluderande samhälle. För mer jämställdhet. För både barn och vuxna. För mina vänner, det är så vi skapar ett bättre samhälle för alla. ***Integration och jämställdhet. Det är frågor som valet i höst måste handla om. Att de som idag inte känner sig som en del av samhället kan erbjudas en väg in i värmen. Ett delat samhälle måste kunna växa ihop. Men att skillnaderna är stora blir extra uppenbart när man tittar på ohälsotalen. För både otrygghet och ohälsa drabbar människor i vissa stadsdelar hårdare än andra. Där inkomsterna är låga och arbetslösheten hög. Där får människor hjärtinfarkt dubbelt så ofta som i områden där många har ett jobb att gå till. Diabetes är tre gånger så vanligt. Den förväntade livslängden ibland så mycket som sju år kortare. Så här ser det ut. Det är siffror, men bakom siffrorna finns alltid människor. Och den bottenlösa oro som slår till när någon man älskar blir sjuk. Den förtvivlan som uppstår när man inser att inget mer finns att göra. Den oron och rädslan vet ingen skillnad på område. Den är densamma i både Täby och Husby. I Roslagen och i Rosengård. Trots det är risken att drabbas betydligt högre i utsatta områden. Detta är ännu en anledning till att jobb och inkomst är så oerhört viktigt. Utbildning och delaktighet i samhället. Men det gör det också än viktigare att sjukvården finns där när den behövs. I hela landet. För oron över köer som växer. Att behöva vänta. Den är också densamma, oavsett var man bor. I innerstad och förort. Storstad och landsbygd. Vi måste korta köerna till vården och öka tillgängligheten. Både till primärvård och till specialister. Genom bättre villkor för sjuksköterskor och annan vårdpersonal, som varje dag gör underverk för att hjälpa skadade och sjuka. Genom att tillåta fler att öppna vårdcentral, så att vi får fler vårdcentraler i hela landet. Och genom en förbättrad psykiatri, som hjälper människor när den psykiska ohälsan breder ut sig. För vänner, i Sverige ska man ha samma möjligheter att leva ett långt och friskt liv, vart man än bor. ***Om mindre än hundra dagar är det val. Integrationen. Jämställdheten. Tillgängligheten till sjukvården. På dessa områden behöver inte Sverige ytterligare fyra år av nostalgiskt tillbakablickande. Vad som behövs är ett nytt ledarskap som kan ta Sverige framåt. En ny alliansregering med ett starkare Centerparti. Som ser till att Sverige håller samman. Som ger både kvinnor och

män makten över sitt eget liv. Samma förutsättningar att lyckas. Som gör att fler ungdomar, så här de första soliga veckorna i juni, får sjunga om studentens lyckliga dagar. Fulla av hopp och framtidstro. Med en nallebjörn i studentmössa, i ett färgglatt snöre runt halsen. Precis som pojken bad mig om förra sommaren. Mina vänner, Vi har förslagen, viljan, kraften och engagemanget som kan åstadkomma förändring. Det är framåt vi ska. Tack för att ni lyssnat.

Taggar

2010-tal, 2018, Centerpartiet, Järvaveckan, Kvinna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/annie-loof-tal-pa-jarvaveckan-2018>